ποτὲ ὑπέφερε νὰ ὑπηρετῆται παρὰ χριστιανοῦ ὑπηρέτου, πλὴν κατὰ τὸ Σάββατον καὶ τὰς ἑορταστιμοὺς ἡμέρας, ὅτε ὁ προσωπικός αὐτῆς ὑπηρέτης δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπηρετῇ, ἔτι δὲ καὶ τότε ἀπεσύρετο πάντοτε εἰς τὸ δωμάτιόν της ἵνα μὴ μιανθῇ ἐκ τῆς ἀνοσίου παρουσίας ἑνὸς ἐκ τῆς κοινότητος ἐκείνης.

Κατὰ τὴν οἰκογενειακὴν ἔριδα ἡ Λεῖλα πάντοτε θερμῶς ὑπερησπίσε τὰ δίκαια τῆς Ἄννης, καὶ προσεπάθησε μετὰ ζήλου νὰ θεραπεύσῃ τὴν λυπηρὰν παράβασιν· ἀλλὰ καίτοι ἐπὶ παντὸς ἑτέρου ἀντικειμένου εἶχε μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς διανοίας τοῦ γαμβροῦ αὐτῆς, δὲν κατώρθωσεν ὅμως νὰ ὑπεριδρύσῃ ἐπὶ τούτου ἐχάρη λοιπὸν μεγάλως ἐπὶ τῇ γεννήσει τῆς Ἐμμας καὶ ἐχαιρέτισε τὴν εἴσοδον αὐτῆς εἰς τὴν οἰκίαν των ὡς ἰδιάζουσαν εὐτυχίαν.

Ὁ Σολομὼν Λεσσαὺ συγκλόνισε τὸ τέκνον του, καὶ εἶδε τὴν ὑποδοχὴν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς οἰκογενείας, παρ' ἧς τοσοῦτον παρὰδόξως εἴχεν υἱοθετηθῆ. Ἡ ὑποδοχὴ ἐκείνη ἐχαροποίησε τὴν πατρικὴν αὐτοῦ καρδίαν, καὶ ἐπραΰνε τὴν βαθεῖαν αὐτοῦ θλῖψιν ἐπὶ τῇ παραδόσει τοῦ τέκνου. Ὁ Ἐλιέζερ, περιπυναγαγὼν τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ, καὶ φέρων τὸ βρέφος εἰς τὰς ἀγκάλας του, τὸ ἐπαρουσίασε μεθ' ὑπερηφάνου χαρᾶς. Ἡ Βιολέττα ἐθλίψε τὴν πορφυρὴν αὐτοῦ καὶ ἐπνευσεν ἐπ' αὐτῆς τρυφερὸν ἀσπασμόν· εἶτα ἡ Ἰουλία τὸ περιέπτυξεν εἰς τὸν κόλπον της ἐν παραφορᾷ χαρᾶς, ἐνῷ ἡ πρεσβύτις Λεῖλα, προβαίνουσα μὲ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑψωμένους πρὸς τὸν Ὕψιστον, τοῦ ὁποίου τοὺς ἁγίους λόγους ἠσυνέτοιμος νὰ προφέρῃ, ἀπήγγειλε μετὰ βαθείας ἐπισημότητος τὴν εὐλογίαν τὴν ἐν Ἀριθ. ΣΤ. 24—26 περιεχομένην.

Ὁ Σολομὼν Λεσσαὺ τοσοῦτον συνεκινήθη ἐκ τῆς ἐπιβλητικῆς σκηνῆς ὥστε οὗτος μετέπειτα διετήρησε τὴν μνήμην αὐτῆς εἰς ἐξαίρετον ζωγραφίαν, ἔτι καὶ νῦν (ἡ τοιαύτη τοῦ μεχρὶ ἐσχάτων) διατηρουμένην ἐν τῇ οἰκογενείᾳ, καθ' ἣν καταφαίνεται ἡ ἐπιδεξιότης αὐτοῦ περὶ τὴν ζωγραφικήν.

Τρεῖς υἱοὶ ἐφαιδρύνανν τὴν κατοικίαν τοῦ Ἐλιέζερ καὶ ἐχαροποίησαν τὴν καρδίαν τῆς μητρός· ἀλλ' ἡ αὐστηρότης τοῦ τραχέως πατρὸς ἔτι πολὺ πρὶν τῆς ἐποχῆς τῆς γεννήσεως τῆς Ἐμμας ἀπεμάκρυνεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πατρικῆς ἑστίας. Ὁ πρεσβύτερος Ἀσχερ ὅστις ὑπέσχετο ἔξοχα προτερήματα ἦτον ὁ πρῶτος ὅστις ἕνεκα ἀπρεποῦς αὐθαδείας κατ' αὐτοῦ ἀπεχωρίσθη τῆς οἰκίας τοῦ πατρός του. Ἐν ἡλικίᾳ δεκαοκτὼ ἐτῶν, τὴν προτεραίαν τῆς ἑνώσεως αὐτοῦ μετ' ἀξιολόγου νεαρᾶς γυναικός, ἥτις ἐγένετο θῦμα τοῦ χωρισμοῦ τούτου, κρυφίως ἀπεσύρθη, καὶ οὐδέποτε πλέον ἠκούσθη τι ἡ οἰκογένειά του περὶ αὐτοῦ. Ὁ Σαμουὴλ ὁ δεύτερος υἱός, ἐξεπλάγθη ἕνεκα ἐλαχίστου πταίσματος ἐν ἡλικίᾳ ἐτῶν δεκαέξ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, ἐπισήμως ἐγκατέλιπε τὸ ἔθνος κατὰ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ. Δὲν ἀπεσύρθη ὅμως τὸν Χριστιανισμὸν καίτοι ὅπως ἀποτελεσματικώτερον χωρισθῇ ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐχαράξεν ἀριθμοὺς ἐπὶ τῶν βραγιόνων του τὸ ὁποῖον οἱ Ἰουδαῖοι ἀποστρέφονται. Ὁ ἀτυχὴς οὗτος νέος μίαν μόνην ἐξαίρεσιν ἐποιήσατο, ὅταν ἀπεσπάσθη ἀπὸ τῶν συγγενικῶν δεσμῶν, ὑπὲρ τῆς Ἄννης. Μετ' αὐτῆς καὶ τοῦ συζύγου της εἶχεν ἔτι σχέσιν καὶ δὲν ἔπαυε νὰ τοὺς ἐπισκέπτεται ἐπανερχόμενος εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπερ συνέβαινεν ἅπαξ κατὰ τριετίαν.

Ὁ νεώτερος υἱὸς Βενιαμὶν, ἐνυμφεύθη καὶ ἔζησε χωριστὰ ἀπὸ παντὸς κλάδου τῆς οἰκογενείας του· καὶ ὅπως καλλιον ἀποφύγῃ πᾶσαν δυνατὴν συνάφειαν μετ' αὐτῶν, ἐσύγναζεν εἰς ἀπόμεμακρυσμένην συναγωγὴν, ἔνθα οὐδέποτε οὗτοι ἐφαίνοντο.

Οἱ συγγενεῖς τῆς Ἐμμας ἐπεσκέπτοντο αὐτὴν τακτικῶς κατ' ἔτος, κατὰ τὴν γενέθλιον αὐτῆς ἡμέραν, ἥτις ἦτο καὶ ἡ τῆς Λεῖλας, καὶ τὸ διπλοῦν συμβὰν ἑορτάσθη μετὰ λαμπρότητος. Ἡ γέννησις θυγατρὸς

Ὁ Στρατηγὸς Γάρφιλδ.

ἄμα ὡς ἡ Ἐμμα συνεπλήρωσε τὸ τέταρτον αὐτῆς ἔτος ἔφερεν ἀξιοσημείωτον μεταβολὴν ἐπὶ τῆς Ἄννης, ἥτις ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἤρξατο δεικνύουσα τὴν μαλλον φανερὰν ἀπέχθειαν πρὸς τὴν Ἐμμαν· τὸ δὲ μίσθημα τοῦτο ἀφόρητον ὄσον καὶ ἀβάσιμον, προωρίσθη νὰ ἐνασκήσῃ ἰσχυρὰν καὶ λυπηρὰν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς μελλούσης ὑπάρξεως τοῦ ἀθῶου θύματος, καίτοι ὁ ὑπέρτατος Κύριος τῶν συμβαινόντων κατενίκησε τὸ κακόβουλον πάθος, ἐνεδυνάμωσε τὴν νεαρὰν ὕπαρξιν, καὶ ἔκαμεν ὥστε τὸ ποτήριον τῆς θλίψεως τὸ προσενεχθὲν διὰ χειρὸς μητρὸς νὰ γίνῃ σωτήριον, ἰαματικὸν, διδακτικὸν καὶ κατὰ πάντα σωστικόν.

(ἀκολουθεῖ).